

2417 2den Beh. af Forst. t. Finantsl. s. Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870. 2418

der i sin Tid var Tale her om Hærloven. Det er ogsaa udtalt her, da Talen var om Reserverefonden, at det ikke kunde nytte Noget, at vi havde en Hær, naar ikke ogsaa de nødvendige Pengemidler vare tilstede for at kunne bruges, naar det kan komme an paa Landets Bæren eller Ifke-Bæren, og det Samme mener jeg gjælder i høi Grad, hvor der er Tale om det, der kan være nødvendigt at have i Landets Flaade for at forsvare Landets Bæren. Nu skal jeg indrømme, at jeg paa ingen Maade har Kundskab til at bedømme, hvad der i saa Henseende er nødvendigt; men een Kundskab har jeg, og den have alle Medlemmer, den nemlig, at naar Ministeren foreslaaer en Ting som nødvendig, og Thinget ikke kan sige, at den ikke er nødvendig, saa kan jeg lige saa godt som Ministeren og som enhver Sagkyndig have et bestemt Skjøn, ikke om det er nødvendigt at anskaffe det og det Baaben paa den og den Maade, men om de politiske Begivenheders Indflydelse paa den Tidsfrist, i hvilken det bør anskaffes. Jeg er idetmindste kommen til det positive Skjøn, at det vilde være at smide Pengene bort at anskaffe et saa stort Baaben som det, Ministeren har foreslaaet, i 4 à 5 Aar. Den ærede Ordfører har antydet, at hvis vi vilde anstrenge os stærkt med Hensyn til vore Pengemidler, kunde det ikke være særddigt før om 5 Aar, men lad os sige, at det kan være særddigt om 4 Aar, saa er dog vistnok efter Alles Mening Situationen i Europa saaledes, at det ikke er sandsynligt, at den i 4 Aar vil blive staaende paa det Standpunkt, hvorpaa den nu staaer, at det idetmindste er meget muligt, at der inden den Tid kan komme en Kamp, hvor det er vigtigt for os at have alle de Kræfter samlede, som vi overhovedet formaar at stille paa Benene, for at forsvare vort Liv, og da vil det kun være lidet tilfredsstillende, at vi havde 8—900,000 Daler staaende i $\frac{2}{3}$ af et Skib, hvorved Bæret var gaaet lidt fremad, istedetfor den Gavn, vi kunde have af, at dette Skib var særddigt. Hvad jeg derfor naturligtvis helst vilde have, var, at vi skulde komme til at anskaffe dette Skib strax, eller allerhelst at

det allerede var anskaffet, eller at Ministeren allerede isjor, da denne Sag kom for til Behandling, hvis det var hans Mening, at Landets Forsvar nødvendig udfordrede det, havde drevet paa den med den Energi, der, som det sidst af den ærede Ordfører blev omtalt, er bleven anvendt ved en anden, mindre betydelig Sag, forat vi kunde have det Baaben, naar det kom an paa at skulle bruge det. Men nu foreligger Sagen igjen, rigtig nok kun bragt frem af Medlemmer og kun som en Antydning. Skulle vi da nu igjen lade et Aar gaae tilspilde for, selv om Krigen ikke kommer taar, men til næste Aar eller næstnæste Aar, igjen at staae saa vidt, at man kan sige: Krigen kom ikke dengang, og nu have vi en Stump af et Pantjerfisk? Jeg mener, det vilde være usforparligt, det vilde være sørgeligt, det vilde være at smide Pengene bort. Ikke at have sit Baaben, naar man skal bruge det, er ikke at spare Penge, men at sætte Landets Bestaaen i Fare. Jeg staaer noget forskjelligt fra de andre Medlemmer, der have udtalt sig i samme Retning i Betænkningen, da de have gjort Anskaffelsen afhængig af en Eventualitet, der skulde bringe mange Penge ind i Landets Kasse. Det er jo sandsynligt, at Thinget lettere vil give sit Samtykke, og at ogsaa Regjeringen lettere vil gaae ind paa denne Udgift, naar Pengene flyde rigeligere; men jeg troer ikke, at Sagen bør være afhængig deraf. Det kan meget lidt nytte os, naar den Tid kommer, da vi maae spørge os selv: Have vi gjort vor Pligt? at vi da kunne sige: Jo, vi vilde have kjøbt et Skib, naar vi havde faaet Penge ind fra Bestindien. Jeg troer, det er urigtigt at bringe de 2 Spørgsmaal i Forbindelse med hinanden. Spørgsmaalet om Skibets Anskaffelse maa staae klart for Thinget; det er et Spørgsmaal, hvori Ministeren maa lede os eller i alt Fald sige os sin Anskuelse, forat vi kunne vide, hvad han anseer for nødvendigt, hvad han, hvis det skulde falde i hans Lod at lede Landets Forsvar for Søværnets Vedkommende, vil see sig nogenlunde betrygget ved for at kunne gaae i den altid